

Kęstutis JOKŠAS

Gimė 1959 m. spalio 25 d. Mataičių kaime, Klaipėdos rajone. Mokėsi Veiviržėnų vidurinėje mokykloje, kurią baigęs 1977 m. įstojo į Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakultetą. 1982 m. įgijo inžinieriaus geologo–hidrogeologo specialybę ir pradėjo dirbti Lietuvos mokslų akademijos Geografijos skyriuje (vėliau Geografijos institutas, dabar Geologijos ir geografijos institutas).

Fizinių mokslų geologijos krypties daktaras (1993 m. apgynė daktaro disertaciją „Rytinės Baltijos priedugnio vandens ir dugno nuosėdų sąveikos geocheminė charakteristika“), vyresnysis mokslo

darbuotojas, 1994–2002 m. – Geografijos instituto Taikomosios geochemijos sektoriaus vadovas, 2002–2008 m. – Geologijos ir geografijos instituto Jūros tyrimų skyriaus, nuo 2009 m. – Aplinkos geochemijos skyriaus vadovas. Mokslinių interesų sritis – geocheminiai procesai, vykstantys vandens kontakto su atmosfera, suspenduota nuosėdine medžiaga, biota bei dugno nuosėdomis zonose, cheminių komponentų pernaša, transformacija ir akumuliacija, taršos problemos. Dabartinių mokslinių tyrimų kryptis – cheminių elementų ir komponentų migracija vandens telkiniuose, kaupimasis dugno nuosėdose ir biotoje, Lietuvos akvatorijos užterštumo vertinimas. Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakulteto Hidrogeologijos ir inžinerinės geologijos katedros lektorius.

SVARBIAUSI DARBAI: paskelbė apie 50 mokslinių straipsnių, monografijas (su bendraautoriais) „Nuosėdinė medžiaga tranzitinėje akvasistemoje“ (1997), „Vienintelis Lietuvos jūrų uostas ir jo aplinka“ (2003, anglų kalba).

POMĖGIAI: kelionės, slidinėjimas, kalnai.